

man så egentlig med, at kontrollen kan være? Det tyder jo meget på, at kontrol eller ej er der altså nogle mennesker, der kommer ind, og de banker også på.

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg noterede mig, at udviklingsministeren i sit svar til hr. Peter Skaarup for lidt siden sagde: »Den løsning, jeg tror på, er den løsning, regeringen tror på.«

Nu er det sådan, så udviklingsministeren jo i fredags lancerede det her forslag om konventionsflygtninge, og derfor vil jeg godt vende tilbage til mit spørgsmål: Hvordan kan vi som opposition se, hvornår det er udviklingsministeren, der taler, og hvornår det er fru Anita Bay Bunde-gaard, der lufter sine private tanker om, hvad det er, man skal gøre?

»Den løsning, jeg tror på, er den løsning, regeringen tror på.« Hvornår kan vi være klar over, om det er det, der er sandt, eller om det er noget helt andet, om det er en strøtanke?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bunde-gaard):

Jeg vil gerne gentage, at vi godt kan blive ved med at tale om konventionsforslaget, jeg tror bare, det er ret formålsløst, fordi det som sagt ikke er regeringens politik. Det er heller ikke min politik.

Og skal vi så tale om de reelle problemer, det er sådan set det, det handler om, og jeg synes, man skal høre efter, hvad det er, jeg siger, så tror jeg også, man vil forstå.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 52

Jørn Jespersen (SF):

Man kan jo i hvert fald konstatere, at der ikke er meget omsorg i den borgerlige lejr i forhold til verdens fattige mennesker – bortset fra hr. Arne Melchior, som faktisk havde den vinkel på sagerne. Det synes vi er en skam, for efter SF's opfattelse har udviklingsministeren peget på et helt reelt, virkeligt og meget alvorligt problem, nemlig utrolig mange mennesker, der flygter fra sult, nød, elendighed og miljökatastrofer.

Vi er ikke enige i det forslag, som ministeren nu også har forladt, men vi synes bestemt, at det er en vigtig debat, og vil gerne have, at den fortsætter.

Derfor vil jeg spørge udviklingsministeren, om ikke det kunne være en god idé at arrangere en konference, en høring, hvor vi får sat fokus på disse fattigdomsproblemer, får set på, hvor mange mennesker det reelt er, der lever under FN's fattigdomsgrænse, hvor mange der er på flugt fra forskellige lande, hvor store miljökatastroferne er rundt omkring i verden, og på den baggrund også fik sat fokus på nogle virkemidler: gældslettelse til de fattigste udviklingslande – mere frihandel til de fattigste udviklingslande – EU havde jo et forslag til behandling i fredags, hvor man udskød deres markedsadgang på en række meget vigtige produkter – også med hensyn til bistand, teknisk samarbejde og på miljøområdet.

Kunne det ikke være en meget god idé at arrangere sådan en høring, og vil ministeren eventuelt tage initiativ til det?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bunde-gaard):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det lyder som en meget konstruktiv idé, som jeg gerne vil tage med mig, for det er klart, at det, vi jo mangler på det her område, er, tror jeg, at vi skal øge vores viden på området, men som det allervigtigste, tror jeg nok, skal vi også erkende det, vi ved, for det er faktisk det, det handler om.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for at tage positivt imod tanken om sådan en konference. Når jeg rejser den, er det jo også, fordi man meget ofte hører store, flotte erklæringer, både i EU og fra dansk side, omkring gældslettelse osv., men hvor sandheden jo desværre er, at ikke ret mange lande lever op til deres forpligtelser.

Alle de store, flotte udsagn, der har været om, at nu skal de fattigste lande have slettet deres gæld, er jo ikke blevet efterlevet i virkeligheden. Alle de flotte erklæringer om frihandel viser sig i praksis at støde ind i magtfulde erhvervsinteresser og dermed blive forhalet eller helt skudt i sænk. Alle løfter internationalt om øget bistand bliver svigtet af langt de fleste lande, og det er jo derfor, det er vigtigt, at Danmark ikke også begynder at skære ned.

Så virkeligheden er desværre, at alle de rige landes løfter er uden hold i virkeligheden og ikke bliver efterlevet, og derfor kunne sådan en konference også sætte en fokus på, hvor langt vi rent faktisk er kommet med gældslettelse, frihandel, markedsadgang, bistandspolitik i for-